

[Grethe Philip.]

og redegør for de norske og svenske regler, hvis hæftelses- og ansvarsregler følger familierettens system og dermed afviger stærkt fra de danske regler.

Kildeskattelovforslaget betyder et stort fremskridt, idet en selverhvervende hustru efter lovforslaget ansættes særskilt til skat af egen arbejdsindtægt og selv hæfter for skattebetalingen. Derved vil åbenbare urimeligheder falde bort; f. eks. vil det ikke mere kunne blive pålagt en komponist på selvangivelsen at gøre rede for sin hustrus indtægter i hendes sagførervirksomhed og være ansvarlig for, at disse oplysninger er korrekte; jeg tror, eksemplet vil være mange her i salen bekendt. Men hovedprincippet er dog som hidtil, at den gifte mand beskattes af hele sin egen og hustruens indkomst og formue.

Vi har beholdt manden som familieoverhoved — udtrykket anvendes i lovforslaget — og det er stadig således, at manden, hvor ikke særlig undtagelse er gjort, har ansvaret for selvangivelsens rigtighed, ligesom det er imod ham, en sigtelse i første række rettes i tilfælde af svigagtige oplysninger. Tænker vi os, at hustruen ejer nogle ejendomme, vil de således skulle opføres på mandens selvangivelse, skønt han måske ikke har kendskab til deres nærmere forhold. Det samme gælder hustruens eventuelle beholdning af værdipapirer. Er manden f. eks. advokat eller højststående embedsmand, kan en sigtelse for skattesvig i forbindelse med fejlagtige oplysninger om disse værdipapirer blive katastrofal for ham, da det er mod ham, sigtelsen rettes. Også reglerne om ægtefællernes hæftelse for skattebetalingen kan virke helt urimelig. Der er således eksempler på, hvorledes en alkoholikers hustru har måttet hæfte for mandens skat og derved yderligere har haft vanskeligheder i sine bestræbelser for at holde hjemmet oven vande. Så vidt jeg forstår, kan der også efter kildeskattelovforslaget ske tilbageholdelse af løn, hvis der forgæves er søgt udpantning for skat hos den anden ægtefælle.

Jeg skal ikke her gå nærmere ind på hele spørgsmålet om ansvar og hæftelse, men jeg vil indestændigt anmode finansministeren om at tage disse problemer op til nærmere overvejelse og drøftelse, ligesom jeg håber,

folketingsudvalget vil gøre sig bekendt med det materiale, der er samlet i Inger Margrete Pedersens betænkning, og med de bemærkninger, hun fremsætter om problemet i sin indstilling til kvindekommisionen. Det er på tide, at vi nu 40 år efter gennemførelsen af vor ægteskabslovgivning fuldt ud indfører principperne om mands og kvindes lige ansvar også i skattelovgivningen. En anden ordning ville være helt utidssvarende, og Norge og Sverige har jo for længst vist os, at principperne om ligestilling kan praktiseres i skattelovgivningen. Følger vi deres eksempel, vil det samtidig give en større lighed i den skandinaviske lovgivning.

Finansministeren (Grünbaum): Ja, det er jo en lidt ejendommelig debat, der finder sted her i dag ved en førstebehandling af udskrivningsloven, men man har jo ønsket, at der blev lejlighed til en bred debat om skatteproblemerne, og så er det vel også rigtigt, at vi får det. Men ejendommeligt er det, at man her skal drøfte merværdiafgiftens problemer osv. i samme stund, som udvalget jo er i fuld gang med arbejdet med alle disse problemer og har været i gang med det i lang, lang tid. Derfor er det min fornemmelse over for meget af det, der er sagt her i dag, at det er noget, vi kan drøfte videre i udvalgene, særlig i kildeskatteudvalget, og det giver ikke mig nogen særlig anledning til her at gå ind i en større skattepolitisk debat. Jeg synes ikke, at det, vi har brug for i dag, er nye store valgtaler eller nye forsøg på at grave grøfterne dybere. Det, der er brug for i dag, er, at vi virkelig tager fat på arbejdet i udvalget.

Jeg er lidt ked af, at der fra forskellig side er givet så stærkt udtryk for, at man ikke kan gå i gang med denne reform fra 1. juli. Jeg ser sådan på det, at disse problemer — også en del af dem, der er berørt her i dag — faktisk er gennemdiskuteret; det var jo ikke for et par uger siden, vi begyndte på diskussionen; det er flere år siden. Særlig er jeg ked af, at hr. Hilmar Baunsgaard så stærkt fremhævede alle disse vanskeligheder ved at komme i gang den 1. juli; jeg synes ikke, at det rimer rigtig med, hvad hr. Hilmar Baunsgaard tidligere har sagt om dette problem. Jeg kan f. eks.